

ANIT

dünyada bir tozsun, ıssız başkentimde anıt
girdaplı dünyanın kanında 'ben' bulunmadan
seni seviyorum tadında uykuya daldım
yoksul bir gölgede büyüdüm
babamı başka yerlere taşıdım
oyuk tutkun içimde,
seni huzurla korudum

genç hiç olmadım,
rüyam ağır kokular arasında.
almam seni bir daha oraya
günün bilinmez aydın.
gür bir sesim vardı,
senin ayaklarına usulca deniz.

her sabah
seni düşündükçe,
göğüs kafesimi kırıp
gölgemden güneşe uzanır
durgun bir fesleğen.